

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vsvardi Martyrologivm

Usuardus <Sangermanensis>

Lovanii, 1573

R.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42790

enim decimus quintus episcopus, Pontiani & Agnetis sancta corpora secum ex Italia transtulit, ac in Traiectensi ecclesia honestè ingenti deuotione reposuit. Obijt is præful anno nongétesimo septuagesimo septimo.

Poppo abbas Stabulensis non est canonizatus. quibus tamen virtutibus & miraculis claruerit, ex historia ipsius cognosci potest, quam Surius habet die vigesima quinta Ianuarij.

SANCTUS **Q**VINIBERTVS cōfessor, Prior fuit in Salesio, iuxta Quercetū, in Prioratu Maricolensiu. Vbi permultis claruit miraculis. Festum eius recolitur ibi, & Maricolis, die 18. Maij. Loca sunt diocesis Cameracensis in Hannonia.

SANCTUS **R**ADBODVS, episcopus Ultraiectensis, & cōfessor, fuit vir sanctus, pius, & doctus, & iuxta nomē suum Teutonicū, consilij nuncius, sine magni consilij angelus. Inter alia conscripsit flores de primis Traiectensibus episcopis, Vuillibrordo & Bonifacio. In graui Danorū persecutione Traiectensem ecclesiam gratiosè rexit, annis septendecim; sed propter Traiecti desolationem, quod prophético spiritu præuidit per successorem restaurandū, Dauētriæ sedere cōsueuit, vbi etiam honorificè est tumultatus, per clerum & populum, anno nongétesimo decimo septimo: multisq; miraculis & beneficijs claruit. Natalis est tertio Calēdas Decēbris. Tráslatio, septimo Calēdas Iulij.

Sanctus Radfridus martyr, ponitur cum Vualfrido martyre.

Sancta **R**AGENFREDIS virgo patrem habuit Aldebertum, Comitem Austrouandiæ; matrem, sanctam

sanctam Reginam, neptem Pipini regis Franco-
rum. In Dononio, secundo milliario à Valencenis,
parètes ei ex sui iuris rebus cellam fundarunt, siue
monasterium, in quo prima præfuit, & post plu-
rimas virtutes, in pace quieuit. Cuius festa ibidem
duodecim lectionibus celebrantur, Natalis, octa-
uo Iduum Octobris. eleuatio, secundo die Se-
ptembris. relatio tertio Idus Iunij. Natalem cele-
brat etiam Cameracensis diœcesis nouem lectio-
nibus. Locus tamen est diœcesis Atrebatensis.

Sãcta RAGENVFLA virgo, neptis sanctæ Ger-
trudis, nata est in Hasbania, villa Brûbasia: cumq;
à parentibus cogeret ad nuptias, præmissis pre-
cibus feruentibus, clam fugit. Sigebertus Gem-
blacensis eius in chronicis meminit, anno sexcen-
tesimo quadragesimo tertio, dicens: Virgo Dei
Ragenufla, sanctitate claret in Gallia. Quiescit in
Gallica Brabantia, Aijcuriæ, siue Eincuriæ. **Sinte
Reinoffel te Incourt.** Ibidem in ecclesia nominis
eius, fuit Canonorum Collegium, sed anno
millesimo quadringentesimo quinquagesimo se-
xto Louanium translatum est, ad sancti Iacobi
basilicam. Vtroque loco natalis eius celebratur
die decimo quarto Iulij.

Sanctus RAGNVLPHVS martyr, siue Ranul-
phus, pater S. Hadulphi, episcopi Atrebatensis, ab
Vsuardo annotatur sexto Calendas Iunij, sed in
Atrebatēsi Breuiario ponitur quinto Iduum No-
uembris. Quiescit Atrebatēsi in sancti Vedasti mo-
nasterio. Scriptum est in chronico Cameracensi,
fideles ad eius sepulcrum multa vidisse miracula.

Sancta RECINA, neptis fuit Pipini regis; con-
iunx,

INDICVLVS

unx, Aldeberti Comitis Austrouandiæ: & mater
 sanctarum Ragenfredis & Auæ. quæ primæ in
 Dononio monasterio, haud procul à Valencenis,
 præfuerunt. Ibidemque requiescunt, in diœcesi
 Atrebatensi. Sunt enim in summo altari tria ar-
 gentea pheretra: medium, sanctæ Ragenfredis:
 dextrum beati Aldeberti; qui tamen non est cano-
 nizat: sinistrum, sanctę Reginæ, cuius solennitas
 duodecim lectionibus celebratur Calendis Iulij:
 similiter eleuatio, decimo sexto Calendas Aprilis.
 Neq; Auæ secunda abbatissa Sanctis est ascripta,
 etsi sancta habeatur, & in vetusto Dononij mar-
 tyrologio legatur, vigesimo nono Aprilis.

Sancta REINELDIS, virgo & martyr filia fuit
 religiosissimorum, Vuitgeri Comitis, & S. Amel-
 bergæ, nec nõ soror S. Ableberti episcopi, & Gu-
 dilę virginis; nata in castro siue oppido Condatęsi
 super Scaldã. Lobij cœlestis regni clauigero San-
 ctas, cū quinq; villis, appendicibusq; earũ, tradi-
 dit, vt ab eo ad cœli palatiũ mereretur introduci.
 Dehinc benedictione suscepta, vnus tantũ serui,
 & ancillæ, comitatu contenta, loca quæ Dominus
 noster Iesus corporaliter perambulauit, peregre
 visitauit, & post septënium, cum multis reliquijs
 Sanctas reuersa, terrenis conculcatis, vitæ con-
 templatiuę statum, miraculis atque virtutibus re-
 fulgens, obtinuit. Vbi etiam cum Grimoaldo sub-
 diacono, & Gúdolpho seruo, ab irruëtibus infide-
 libus martyrio est coronata, ante altare martyris
 Quintini, in modum crucis Dominicæ prostrata.
 Vnde à tribus sanctis quidã locum nomen habere
 putat. Gleba corporis eius sacratissima eleuata est
 anno

anno octingentesimo sexagesimo sexto in thecam argenteam, præsentibus confinium diœcesum tribus episcopis. Locus est diœcesis Cameracensis apud Hallas, olim Brabantia, nunc, vt arbitror, Hannonia. Festum decimo sexto Iulij.

Sancta Relendis, siue Renula, superius posita est, cum germana sorore, sancta Harlinde.

Reliquiarum Atrebatensis ecclesiae festum celebratur Dominica secunda post Pascha, in qua Missæ introitus incipit, Misericordia Domini plena est terra. Est autem inter reliquias manna cœlestis, quæ in ecclesia beatæ Mariæ conseruatur, in memoriam beneficij à Deo consecuti anno quadringentesimo tertio, cum eis manna de cœlo pluit in modum lanæ candidæ, pluuia seu rore cœlesti mistæ. Cuius beneficij meminit Orosius, dicens libro septimo, Anno tertio imperij Valentiniani, apud Atrebatas vera lana de nubibus, pluuia mixta, defluxit. Est in eadem vrbe memoratissimus cereus, illuminatus anno millesimo nonagesimo quinto. Cuius inuentionem Sixtus quartus examinari curauit, & describi per Notarios Apostolicæ Sedis, Anno millesimo quadringentesimo octuagesimo secundo. Per festi octauas contulit Calistus pontifex indulgentias, anno millesimo, quadringentesimo, quinquagesimo quinto.

Reliquiarum cœnobij Gemblacensis, quo die fiat memoria nō memini. Sed insignes esse eas reliquias indicat epistola Ioānis, archiepiscopi Neopatreensis, qui eas donauit. Sic enim scribit, *Ioannes Dei gratia Neopatreensis archiepiscopus, Vuilmo abbatu, & Conuentui Gemblacensi, & vniuersis Christi fidelibus,*

fidelibus, salutem in auctore salutis. Vniuersitati ve-
 stra notum facimus, quod nos charitatis instinctu, par-
 tim etiam natalis patriæ (quæ mouet omnes) dulcedine
 ducti, munus pretiosum omni ueneratione dignum, vi-
 delicet, de ligno Domini, de sepulcro Domini, de ossibus
 beatorum Georgij & Antonij; & digitam pijsimi &
 gloriosi confessoris sancti Nicolai, quem Christianissi-
 mus Imperator Constantinopolitanus ad prælium con-
 tra inimicos suos præliaturus, ante se deferri fecit, fi-
 duciam habens cum effectu, quod meritis eiusdem Con-
 fessoris triumphator existeret; & pannum sericum
 deauratum, ecclesiæ Gemblacensi, de qua duximus ori-
 ginem, per manus dilecti nostri Vuilelmi, eiusdem cœ-
 nobij abbatis, deferendum, dignum duximus destinare.
 Omnibus autem, qui memoratam ecclesiam, ob ve-
 nerationem harum reliquiarum visitauerint, & de sa-
 cultatibus suis aliquid impenderint, omnium benefacto-
 rum ecclesiæ Neopatrensis, & suffragiorum ipsius, de
 misericordia Dei confisi, concedimus commutationem.
 Fraternitatem etiam vestram diligentius hortamur,
 quatenus hoc sanctuarium Dei pia deuotione ac cele-
 bri ueneratione, sicut decet, amplectamini, Deo mo-
 dis omnibus laudes referentes, quod partes vestras
 tanto dignatus sit honore visitare. Hoc solum in re-
 compensationem tanti muneris à fratribus ecclesiæ
 Gemblacensis repetendum duximus, quod nos oratio-
 num suarum apud Deum patrem constituent participes.
 Datum Romæ, in terminatione Concilij Latera-
 nensis, Calendis Decembris, feliciter. Habitum est
 hoc generale Concilium sub Innocentio tertio,
 anno supra millesimum, ducentesimo decimo
 quinto. Cui cum Domino Ioanne, archiepiscopo
 I Neopa-

Neopatrensi, intererat dominus Vuilhelmus, decimus quartus Abbas Gemblacensis.

Festum Reliquiarum, quas ex Constantinopoli habet Abbatia Lætiensis, celebratur ipsis Calédis Decembribus. de quibus duo extant diplomata, quorum copiam subiungam; vnum, Theodori patriarchæ; alterum, Henrici Imperatoris.

Dip'oma
Theodori.

Theodorus Dei misericordia sanctæ ciuitatis Hierusalem archiepiscopus, ecclesiæ Antiochenæ, & totius Orientis patriarcha, vniuersis Christi fidelibus, in quorum manus hoc scriptum perueniet, salutem in Domino. Vobis notum facimus, quod nos alijsque quam plurimi, dilecto nobis in Christo Thomæ Lætiensis ecclesiæ monacho, (qui Constantinopolim, vbi nunc degimus, aduenit) diuersas Sanctorum Sanctarumque Dei, reliquias, pietatis intuitu, rogatuque domini Henrici Imperatoris illustrissimi, contulimus. Qui etiam Imperator eidem Thomæ pulcherrimum sanctuarium, de pretiosissimo sanguine Iesu Christi, in vasculo chrystallino, & eximias portiones sacrosanctæ Crucis eiusdem Saluatoris nostri, cum maximis & pæne infinitis alijs reliquijs dedit. Vt autem tantus reliquiarum thesaurus digne in ecclesiâ Lætiensi semper honeretur singulis qui ad eâ ecclesiâ prædictas reliquias visitaturi pio desiderio aduenierint, ibiq; de suis peccatis vere doluerint, nos ex parte beatorum Petri & Pauli, & authoritate qua fungimur, à summo Pontifice nobis concessa, de pœnitentijs pro criminalibus ipsis iniunctis, sexaginta dies indulgentiarum relaxamus. In cuius testimonium sigillum nostrum plumbeum huic scripto appendendum esse duximus. Datum Constantinopoli anno Domini millesimo ducentesimo octauo, Archiepiscopatus nostri anno tertio.

Henricus

Diploma
Henrici
Imper.

Henricus Dei gratia imperator, & moderator Romanorum, vniuersis qui hoc Scripturae monumentum inspecturi sunt, salutem. Cum vita hominum sit breuis, memoriaque labilis & infirma, rationi consentaneum videtur, vt ea quae ob pietatem recte fiunt, scripto mandentur, quatenus posteritas semper habeat, vnde factorum cognitionem accipere possit. His rationibus adducti, vobis significare volumus, quod nos considerantes deuotionem, venerabilis viri Thomae, ecclesiae Latiensis monachi, qui frater germanus est Gerardi Vualcunriensis, primi inter praetores nostros, spectantes etiam nihilominus antiquam dignitatem praedictae ecclesiae Latiensis, a parentibus, praedecessoribusque nostris iam olim fundatae; eorundem Thomae & Gerardi, nobis charissimorum, precibus permoti, ipsi Thomae pulcherrimas ac propemodum infinitas reliquias, Saluatoris, Mariae, Apostolorum, Euangelistarum, Prophetarum, Martyrum, Confessorum, ac foeminarum sanctarum, pia beneficentia contulimus. Quae sanctarum reliquiarum thesaurus, vt in ecclesia Latiesi digna veneratione perpetuo honoretur, & vt haec absque haesitatione aliqua ab omnibus suscipiantur, rei veritatem confirmare volumus sigillo nostro aureo, ad praesens scriptum appeso. Datum Constantinopoli in palatio nostro, anno Domini millesimo ducentesimo octauo, Imperij nostri anno secundo.

Sanctus REMACLVS, episcopus Leodiensis dioecesis, & confessor, ex Aquitaniae partibus oriundus, parentibus nobilis, sed fide nobilior, in monastica disciplina est instructus per sanctum Eligium; sub quo intantum profecit, quod fama vulgante ad aulam regalem vocatus sit a proceribus palatii, & postmodum surrogatus

I 2 in epi-

in episcopum sedis Tungrensis. In quo præsulatu fuit hic doctor, pauperum, orphanorū, viduarum, & infirmorum benignissimus consolator, omniumque necessitatum largissimus procurator. Discipulos habuit sanctissimos, suos videlicet successores, Theodardum & Lambertum martyres, Hadelinū ex Aquitania, & Trudonem Habbanum. Eremiticæ vitæ fuit amantissimus, vnde post septemium sui episcopatus, resignato illo in Theodardum, solitariam & monasticam elegit vitam, in Stabuleto monasterio suæ diocesis, quod in Arduenna extruxerat Sigebertus rex, cooperante maiore domus Grimoaldo, fratresanctarum sororum Gertrudis & Begghę. vbi multis miraculis clarus, quieuit tertio Nonas Septēbris. Quo die natalē eius celebrat ecclesia Leodiensis. Stabulenses etiā translationē septimo Calendas Iulij, & cōmemorationem septimo Iduum Maij.

Porro duæ sunt sancti Remacli abbatia Stabuletum & Malmundarium. quarum posteriorem Henricus rex Colonensi episcopo dederat. Cumque rex nulla fratrum repetentium eam importunitate moueretur, diuina, vt fertur, reuelatione, Leodium ossa beati Remacli tulerunt, & in celebri conuiuio super mensam posuerunt, obsecrantes vt si minus filiorum, saltem patris misereatur, de iniurijs suis quotidie ad tribunal æterni iudicis proclamationem faciētis. Rex primum iratus punitionē facti meditabatur, sed attonitus miraculorū multitudine quæ subsequēbātur, non solū ablata restituit, sed etiā regia dona adiecit. Scribit istud in Hirsfeldensi Chronico Lambertus Scaffnabur-

naburgus, anno millesimo septuagesimo primo.

Sanctus REMBERTVS archiepiscopus Bre-
menfis & confessor, cuius vitam grauer conseri-
ptam habet toms primus Suri, ideo Belgij fan-
ctis est annumerandus, quòd Flander fuerit, & ex
Thurold Flandriæ monasterio, ab Anshario
Hamburgensi, siue Bremensi archiepiscopo, sit
abductus Bremam, velut optimæ indolis & ma-
gnæ spei puer; quod euentus declarauit. Causa au-
tèm abductionis fuit quod Anshario, & clero
ipfius, Turholtum iam dictum monasterium oc-
cidentalif Franciæ donatum erat à Ludouico im-
peratore, propter tenues episcopatus fructus.

Sanctus Richarius abbas natus Centulæ in
prouincia Pontina, ibidem infigne monasterium
construxit, in quo requiescit. Fuit insignis prædi-
cator verbi Dei, tam in patrio loco, quàm in Bri-
tannia. Quamquam autem locus quietis fit extra
Belgium, in episcopatu Ambianēfi, obiter tamen
hic commemorandus est, quia & viuus & mor-
tuus Belgium exornauit: Fuit enim in vita valde
familiaris sanctæ Rictrudi, eiusque filium sanctum
Maurontum sacro baptifmate regenerauit, quem
etiam à præsentiffimo mortis periculo præferua-
uit. Et post mortē, propter Nortmannorum per-
fecutiones corpus eius cum corpore sancti Vuale-
rici delatū fuit ad sancti Bertini monasterium. in
quo vtrumq; remāfit annis nonaginta octo. Nata-
lem habet vigesimo sexto Aprilis. quo die histo-
ria eius extat authore Albino Flacco abbate.

Sancta RICTRVDIS, téporibus beati Aman-
di, cōiugem habuit Adalbaldum, virū nobilitate,
I 3 virtute,

virtute, & sapientia clarum, cui multæ erant possessiones in pagis Flandrési, Legiensi, Adartensi, Atrebatensi, & Pabulensi. Hic in Vasconiam proficiscens, à malignis hominibus est interemptus: sed feliciter eum in Deo viuere, testantur signa, quæ ad eius sacra ossa non rarò facta sunt. Ex ipso habuit beatissima Rictrudis quatuor sanctas proles, sanctum Maurontum, abbatem & leuitam, & tres filias, Clotsendem, quæ post matris obitum, monasterij fuit moderatrix, sanctam Eusebiam, quæ in Hamatico præfuit, & Adalsendem, quæ immatura morte prærepta est. Cû autem Rictrudis ad secundas vrgeretur nuptias, consilio vsa sanctissimi Amandi, regis maiestati & optimatibus dignum apparauit conuiuium; In eo prandio sciscitatur regem, an liceat ei in suis ædibus, agere quod velit. Rex annuit, putans quod conuiuas, vt fieri solet, sumpto poculo ad potandum inuitaret. Illa verò virili animo velum profert, ab Amando pontifice consecratum, & capiti suo imponit. Quo facto sibi ac filiabus monasterium Martianas deligit, beato Amando non solum consentiente, sed etiam inter regem & ipsam, pacem conciliante. Vbi vsq; ad annum ætatis septuagesimum quartû, omnium bonorum operum se exemplû præbuit, & vt filia lucis, semper ambulauit in luce, cuius fructus est in omni bonitate, & iustitia, & veritate. Quiescit Marcianis, siue Marcenis, (vt nunc ferè loquimur,) in monasterio sanctæ Rictrudis, vbi olim præfuit abbatissa. Hodie verò est Benedictinorum monasterium, pietate & eruditione, vt & quædã contigua, præstantissimû. Quæ etiam
superflua

Ephes. 5

superflua bona in Duacensis Vniuersitatis collegia, aliosque vsus sanctissimos expendunt. Ad sepulcrum pendet epitaphium, cuius initium est:

*Hic quondam iacuit totum veneranda per orbem
Rotrudis, virtutis ager, pietatis imago.*

Eleuata est cum filiabus in captas, inter eas tamen Clotsendis & Adalsendis, non sunt numero Sanctarum virginum ascriptæ. Locus est episcopatus Atrebatensis, in Flandria, inter Duacum & Valencenas. Natalis celebratur quarto Idus Maij, eleuatio septimo Idus Februarij.

Sancta R O L E N D I S virgo, in Gerpinia inter Tudinium & fossas, oppida territorij Leodiensis, miraculis clara fuit. Quæ ex Gallijs nobilibus orta natalibus, cū in cōiugem expeteretur à regis Scotiæ filio, fugit, & Coloniã tendens, Gerpiniæ Domino vocãte migravit. Natalis est decimo quarto die Maij: sed, si rectè memini, seruatur à longè lateq; circumhabitãtib; in festis Pentecostes. Eleuata est in feretrũ ab Oberto episcopo Leodiensi.

Sancta Rotrudis posita est sub voce Ortrudis.

Sanctus R V M O L D V S, archiepiscopus & martyr, ex ea parte Scotiæ, quæ hodie Hybernia dicitur, desertis, patria, parentibus, nobilitate, & archiepiscopatu Dublinensi, Romã iuit, & inde habita Põtificis benedictione, iuxta Angeli apparitionem eò peruenit, vbi Scaldis fluuius in mare se exonerat, naturãq; iuxta lunæ curriculũ labitur ac perfluit. Hoc est, ad Mechliniam; vbi sic fidei rudimenta plantauit, vt merito Mechliniensium Apostolus habeatur. Susceptus est ibi benignè ab Adone Comite, eiusq; coniuge, quorum pro-

lem sanctum Libertū baptizauit, & in sanctitate erudiuit, ac clericis regulariter uiuentibus præposuit, Sed anno septingentesimo septuagesimo quinto, in ferijs Baptistæ, duo sicarij secure dirum vulnus capiti inflixerunt, vnde mox martyr migravit. Vnus ad hoc facinus impellebatur cupidine auri: alter quia à præfule de adulterio erat reprehensus. Natalis celebratur Mechliniæ Calēdis Iulij, vbi thecam habet argenteam, & valdè sumptuosam, cui parē in his regionibus non reperias. Eundemque locum multis miraculis, & non raro victoria contra hostes, decorauit. Est autē Mechlinia vnica ciuitas in patria Mechliniensis; æqualiter distans à primarijs Brabantiaē vrbibus, Louanio, Bruxella, & Autuerpia. Dicitur etiam Machlinia, & à Gallis Malina. Quæ vox nūc extra vsū est in Latino sermone: aliquādo tamen tritissima fuit, quādo etiam Lira, oppidum vicinum, Ledo nominabatur, Ledo autem & malina, leguntur pro maris recessu & accessu, apud Augustinum libro primo de mirabilibus sacrae Scripturae, capite septimo, & alibi. Vnde à maris fluxu, hæc nomina indita esse supradictis oppidis, annotatum est ante annos trecētos in historijs Rumoldi & Gummarri. Est autem Rumoldi festum, ex constitutione primæ synodi Mechliniensis, duplex per diocesim: nouem lectionum, per prouinciam.

S.

S AGRAMENTVM venerabile, quod BRUXELLÆ est miraculis gloriosum, præsentī Indiculo inferam. Iudæi eo loci, anno millesimo trecētesimo sexagesimo nono, venerabile Christi corpus